

*Розалия СОЛТАНГЭРЭВА,
филология фəндəре докторы*

Мəшһүр сəsэн Байык Айзар рухына

Тəдренэн бирелгэн изге бурысты йөкмəп, йылдар буйы иңендə ил, тел, ер-һыу хəстəрен күтəреп, фəзеллек тигендə оноттормай, телдэн төшөрмэй, тыныслыкка янаған дошманды һиҫкəндереп, дуҫты елкендере-реп, яманды куркытып, якшыны калкытып гүмер кисерə сəsэн. Үзе тураһында əйткэн танытмала сəsэн үз-үзенə башка кешегə карағанда ихлас талапсан һәм аяуһыз була. Һүз батыры ғына түгел, яу батыры ул, ил, ер именлеге хақына хэлəl канын түккэн каһарман да.

Тукмалып та таз калған,
Каны ағып һаз булған,
Яуызды күрһə, карйыған,
Йөрөгөнөн маткыған,
Асыуза кайнап сыныккан,
Уралда аунап ереккэн,
Канһыраған арыҫландай
Каңғырып йөрөгэн картымын! —

тип таныштыра Байык сəsэн үзен бөйөк Салауат менэн. Əйткэн антына тоғро ир көслə була, əйткэн һүзен уктай юнып төз аткан сəsэн көзрəтле була. Казак акындарын əйтештə еңеп, үз илен яклап йөрөгөн Байыкка Айзар тип кушамат тағалар. Фəййэр, шəп, асыл тиген мəғәнэлəргə эйə ул!

«Байык сəsэн Златоуст өйзəе Мырзалар волосы Мəхмүт ауылында 1710 йылдарза Байназар тархан ғаилəһендə тыуған» (М.Буранғолов. Сəsэн аманаты. Тəз., баш һүз авт. Б.Байымов. Өфө: «Китап», 1995. 66-сы б.). Әммə Ә.З.Әсфəндиəров ревизия документтарына таянып язуында, Байык Аблаев Мырзалар волосының Монай ауылында 1734 йылда доньяға килгэн. Һуңынан Аблаевтар ғаилəһе Мəхмүт ауылына күсə (А.З.Асфандияров. История сел и деревень Башкортостана. Уфа: «Китап», 2001. Т.9. С.107—108).

Сəsəндең тормошон, ижадын өйрəнгендə тыуған, йəшəгэн йылын аныклау катмарлы булғанда уны тарихи даталарға бəйлелеге менэн генə асыклап була, күрəһен. Уларзың күбəһенен исем-аты, даны эпик эсэрзэрзə, ривайят-йырзарза сағыла һәм ил, тел язмышына мөһим өлөш индергэн эштəре, ижады, кобайырзары аша халыктың рəхмəтле хəтерендə теркəлеп уйылып кала...

Байык Һынын без башлыса «Байык Айзар» эпик әсәре буйынса күзаллайбыз. Уны сәсэн Ғәбит Арғынбаев (1856—1922) үзе үк сәсэн, курайсы Ишмөхәмәт Мырзакаевтан (1781—1878) отоп алған була (Ғилми архив. Ф. 3. Оп. 12/445, 192-се б.) һәм 1920 йылда Мөхәмәтша Буранғоловка һөйләп бирә.

«Бөйөк Салауаттың атаһы Юлай, уның атаһы Азналы менән бергә Әй буйын биләгән Байназар тархандың улы була. Байназар тархандың биш улы: өлкәне — Байык, икенсәһе — Танып, өсөнсөһө — Тайып, дүртенсәһе — Кайып, бишенсәһе Танһык була.

Үзе сәсэн булып, Байык, атаһынан йәштән айырылып, ил гизгән» (М.Буранғолов. Сәсэн аманаты. Өфө, 1995. 41—42-се б.). Өс туған — Байык, Танып, Кайыптың Салауаттың атаһы Юлай менән бер яуза катнашыуы, ике ағаһы яуза юғалғас, Байыктың казак араһына китеүе бәйән ителә «Юлай менән Салауат» кобайырында (Башкорт халык ижады. 3-сө том. Эпос. Төз., баш мөк. һәм аңл. авт. Н.Т.Зарипов. Өфө, 1982. 98-се б.). Юлайзың ғәййәр боласы булыуы, яуза еңелгәс, қасып йөрөүе әйтелә. Шулай ук Салауатка тиклем ике балалы булыуы ла телгә алына:

Юлай яузы аша ла,
Азак түзмәй еңелгән.
Ете йылдың қышында
Күп ауырлықтар күреп,
Ике балалы булып,
Һаман қасып йөрөгән
(Шунда ук. 97-се б.).

Ә инде Салауаттың тыуған йылын 1754 йыл тип танығанда, Юлайзың тағы «бер яуза бер йыл артық йөрөп қайтыуын» белгәндә, ул вақытта Салауат атлап киткән, һақаулап һөйләшкән бала була.

Юлай яуза дан алған,
Батшанан мизал алған,
Түрә булып һайланған.
Юлай яузан қайтқанда
Салауат та атлаған,
Ярым-ярты һақаулап
Һөйләшә лә башлаған
(Башкорт халык ижады. 3-сө том. 98-се б.).

Һәр хәлдә, бында Юлай Азналин менән Байык сәсәннен яуза яузаш булыулары 1750—1756 йылдарға тура қилә. Ғәзеллек һақсыһының батыр яугир булғаны ла базықлана. «Байык сәсэн ике энеһе һәм Юлай Азналин менән Қараһақал йәки Батырша яузарында қатнашқан, азак — эзәр-лекләнеүзәренән аңлашылғанса, батша ғәскәрзәренә қаршы һуғышқан яугир булырға тейеш» (Башкорт әзәбиәте тарихы. 1-се том. Өфө, 1990. 323-сө б.).

1772 йылдарза, Қрәстиәндәр һуғышы алдынан, Салауат батыр менән орашқанда Байык ғорурланып:

Айзар тигән атым бар.
Қулымдан қорал һалмақса
Илгә биргән антым бар! —

тип үзен таныта.

Шулай итеп, әйтер һүзен әйтер ғәййәр хис эйәһе лә, яугир антына тоғро зат та ул. Байык Айзар ил һаклап төрлө язза катнашкан батыр за, үз уйын ярып һалыр аһын да. Бола, яззарзан һуң әзерлекләүзәр заманында Салауаттың атаһы Юлайзы уның атаһы Азналы аклап алып кала алһа, Байык иһә казак далаларына касырға мәжбүр. Казак ханы Аблай һарайында йәшәп, казактар менән дау тотоп, бигерәк тә мәшһүр аһын Бохарзы еңгән сәсэнгә Аблаев фамилияһы йәбешеге сәйер түгел. Сәсэн тормошон, ижадын төптән өйрәнеүсе оло рухлы укытығусы Искәндәр Миһранов фекеренсә, «Мифтахетдин Камалетдинов казак илендә Акмулла исеменә лайык булған кеүек!»

Ил өсөн көрәштең иң зурзарының береһе булған Салауат яуынан һуң да сәсэн йәшенеп йөрөргә мәжбүр була. Ошо дәүерзә, бәлки, уның Байназар тархан затынан булығы ла онотолалыр.

«Башлыҡтары Пугачев та, Салауат менән Юлай за, бары ла кулға алынған. Әлегә Байык картка тағы ла меҫкен каскын булып йөрөргә көн калған. Артынан эзәрләү төшкәс, кемгә генә барһа ла, бөтәһе лә уны курсыузан курккас, Байык бөтөнләй күз йырған» (М.Буранғолов. Сәсэн аманаты. Өфө, 1995. 70-се б.). Дошманынан касһа ла, сәсэн ил көткән һүззе әйтеүзән касмаған. Дарьялай дарманлы, арыҫландай каһарман йөрөклә, илде талаған дошманына карата аяу белмәҫ асау ир өмөтһөзлөк тигәнде белмәй. Яу баштары баш әйеп, батырзар тынып, башкаһы куркып калғанда ла, үзенең һүз көзрәтенең сикһез икәнән әйтә ул:

Батырзар юлын буйлаған,
Ат өҫтөндә уйнаған
Алдыңа килгән карт, тирем,
Ат өҫтөндә сапканда,
Алдыңа дошман баҫканда,
Елем менән дошманды
Колата килгән карт, тирем! —

ти бит сәсэн 1772 йылдарза ла. Бер уйлағанда, 1734 йылғы Байык 40 йәштәрөндә үзен «карт» тип әйтер инеме икән? Бәлки, ул үзе әйтмешләй, 1812 йылда «йөз йәшемә еткәндә» тигәнәнә игтибар итһәк — ысынлап 1712 йылда тығандыр. Асыклайһы мәсьәләләр бар әле.

«Маңлайында йөйө булған, тупыс бармак, сал сәсле», кылыстай телле Байык Айзар сәсәндең мәшһүр рухы халык хәтеренән юғалмай. Ғәзелһезлеккә каршы дау күтәрәп, ер-һыу талап, кеше һакын, дин-әхлакты бозоу яғындағыларзың кан дошман булығын белдерәп, йәнә, әзәм милләте буйынса түгел, ә ниәте буйынса яманға һәм якшыға бүленгәнән асыклап, Байык сәсэн 1773 йылдағы Салауат яуына ла анык, һаклы баһа бирә. Шуға ла ул үз һүзенә ышандыра, өндәй, әйзәй белгән харизматик шәһес, ақыл һәм коростай холок эйәһе, айбар һәм дә көзрәтле һүз атаһы буларак Бүгәс куптарған дау-яуға илдең күзен аса.

Үзе менән табакташ
Кан илаған урыҫты,
Татар, башкорт, сыуашты
Әбей батша кулынан,
Уға табакташ булған
Баяр, тархан, бейенән

Азат итәм барын, тип,
Узак йыйып ат менгән!
Алып килдем артыңдан
Бына уның язғанын:
«Азат булһын бары!» — тип
Илгә оран һалғанын, —

тип Бүгәстең кемлеген һәм яуының мәғәнәһен, асылын төшөндөрә сәсэн.

Ғәбит сәсэн Байык сәсәндең тарихи мәлдәрҙә үзенең кеүәтле һүзе менән халыҡ күңеленә көслө йөгөнтө яһай алыу һәләтенә туктала. Шуға ла Байык менән Бохар әйтеһе, Салауат менән осрашыуы, канлы яуға фатиха биреүе һәм күрәзәләй аҡыл менән 1812 йылда Рәсәйгә биргән антқа тоғро булыуы аңлаткан мөрәжәғәт-кобайыры сәсэн шәхесен асырға ярҙам итер поэтик документ була ала.

«Байык — белемле кеше, көслө батыр һәм мәргән булған. Йыйындарҙа ул көрәшер зә, йырлар за, уҡ атышыу ярыштарында мәргәнлек буйынса ла дан алып булған» (Башкорт әҙәбиәте тарихы. Өфө, 1990. 326-сы б.). Канһыраған, үсләнгән ил һиндәй юл һайларға белмәгән мәлдә сәсэн һүзе хәл иткес роль уйнай. Һәм ошо мөрәжәғәт-кобайыры менән Байык үзен халыҡ сәсэнә, тыуған иленең гражданыны итеп тә таныта.

1812 йылда оло яу кубуыын байкап, гөж килгән майҙанға сыға ул. Рәсәйҙе яклап, антқа тоғро булып изге яуға, бауыр башка булһа ла, дошман уртаҡка қаршы бер төптән куптарылыуға өндәүсе Байык һизгер фәйләсүф, тәрән аҡыл эйәһе һәм дипломат буларак та күзаллана. Бер эсә қарынынан булған ғына туған булмаһ, ә яңғыз бер үзе қалһа, илдә таяныр терәге қалмаһа, қайһы ерҙең һыуын кем менән эсә — шуға бәндә туған була, бер тупрақта тулаған, түлләгән, йәшәгән кешеләр бер-береһенә туған була тигән изге хәкикәттә асып бирә Сәсэн:

Аҡ батшаға ант биргән,
Ирҙәр менһен ат, тигән.
Батша бит һөрән һалған:
— Илдә баһты ят, — тигән.
Ант бозғанға ни булыр?

.....
Таяныр терәге юк булыр,
Қаңғырып йөрөр Байықтай,
Тынлыҡ тапмай, хур булыр...

Шулай ти 1812 йылда уҡ үзен йөз йәшәр тип танытқан Байык Айҙар. Күп йәшәгән ни белгән, күптә күргән — шул белгән. 1553 йылда ант бирешкән Ил күпме миһнәт күрһәтеп, яуға күпме кан қойзорғанын яуыз Тәфтиләүҙең Башкорт илен күз йәшендә, қанында ат йөззөргәнән, 120 ауылды қыуҙай үртәп қөйзөргәнән күргән, урыһ заводсыларының ил, ер-һыуы баһып урлауына ла түзгән, Бүгәс, Салауат ғәскәренең канға батырылыуына иңрәгән, дәүер үтә қилә «мал» тип ил ғәмен онотқан башкорт бейзәре һәм тархандарзың, қарт батыр-зарзың баһын беләгенә һалыуына ғәрләнгән һәм... яңғыз қалған сал сәсле сәсэн Байык әйтә был һүззе. Урыһ яманынан ил күргән қот оскос яһиллықты кем-кем, ә сәсэн белә! Белһә лә үс тураһында түгел,

көс тураһында һөйләй. Белһә лә зур һүззең кыйыуын, асызуы артка, акылды алға куйыуын әйтә.

«Сәләм бирһәм, алмаштай.
Һүземә колак һалмаштай.
Күзгә сағыла күбегез»,

— тигән тарихи майзанда куркағы ла, бушағы ла, үслеһе лә, көслөһө лә булғандыр. Тик сәсәнде Башкорт иле тағы тыңлағандыр:

Башыңа бәлә килгәндә,
Яман булһа ла күргәндә,
Үз туғаның шул якшы.
Ике туған талашыр,
Атка менһә — ярашыр.
Батшамы ул, кем булһын,
Шул тупракта түлләһен,
Илде курсып үрләһен, —
Бер туғаның шул булыр!

Шулай итеп, Байык сәсән Рәсәй менән Башкорт иле араһында ят бауырлыкка карағанда туғанлыктың өстөнлөгөн күрә, уның изге көс икәнән асып бирә. Касандыр «еләненең еләнәнән дошман колатып йөрөгән» ғәскәри батыр кәрәк сағында сабыр акыл әйәһе, көзрәтле идеолог буларак күзаллана. Бактиһең, бер нисә ихтилалда катнашып батырлыктар күрһәткән сәсән башкорт милли азатлык көрәшенең яугиры ла, идеологы ла, йырсыһы ла була бит!

Сәсән кәзерен сәсән, һүз кәзерен һүз оштаһы белер. Шуға ла Байык Айзар тураһында был риүәйәтте сәсәндәр бер-береһенә тапшырғанда ана шул изге вазифа — сәсән булыу вазифаһын, аманатка тоғро булғандай, тоғро әйтергә тырышкандыр. Касандыр үзе тураһында Байык Аблаев Ишмөхәмәт сәсән Мырзакаевка, ә ул Ғәбит сәсән Арғынбаевка, ул иһә Мөхәмәтша сәсән Буранғоловка бәсләп һөйләп биргән була (М.Буранғолов. Сәсән аманаты. Өфө, 1995. 351-се б.). Һәм бына бөгөн, бөйөк Байыктың тыуыуына 275 йылы яқынлағанда, әүәле дәрһәтле мәлдә үзе фатиха биргән бөйөк батыр Салауат рухы менән сәсән рухы кайтыуын тоябыз.

Сәсән ырысы шунда — ул үзе генә үзенең һынмаһ корос холкон белә, тыумыштан үлмешкә кәзәр үз вазифаһына какшамаһ тоғролоғон ярып әйтә ала. Шундай булыуы менән дә Байык — 1812 йылдағы сал сәсле карт сәсән — каһарман милли холок өлгөһө лә.

Арағызза кем булһын:
Тарханы булһын, бей булһын,
Миңә тимәһә, тау ярыр,
Кылыс тотқан ир булһын.
Мин — узаман, тиерзәй,
Һунарым алып, карт булып,
Канъяғаһын төйөрзәй,
Түргә ултырып баш тотоп,
Баш койкаһын әйерзәй,
Барыбер берәү табылмаһ!
Булһа ла күзгә сағылмаһ,
Азамат булып танылмаһ!

Күп йәшәгән ни белгән?

Күпте күргән, шул белгән! —

тип кәтги әйтеп, үз ырысына, исем һәм есеменә карата ихтирам ныгыта ала ул. Бәлки, күп күргәнәнә ул үзен йөзйәшәр тигәндер. Бына ошонда һүз тигән көзрәттең кәзерен, көсөн белеү һәм фәзеллек идеяһына тоғролоктоң сәсэн өсөн ғүмер менән бер тиң булып, йәнәш булыуы атап әйтелә:

Шулай за йөзгә еткәндә,
Белгәнәм әйтеп үтмәһәм,
Хатам күзгә төрткәндә
Тағы ла әйтеп үлмәһәм,
Үле тәнәм йыуылып,
Һыу менән генә акланмаҫ!
Яман аттан бүтәнән
Ил хәтерендә һакламаҫ!
Кәберем күргән — уба тир,
Искә лә алмаҫ, һакламаҫ!

Сәсәндең «хатам» тигәнә барыһынан бизеп, ярһыу, илһөйәр йөрәген баҫа алмай, үсләнәп, төнөлөп, яңғыз калып йөрөгәнәнә лә үкенәү булған түгелме икән? Нисек кенә булмаһын, әзәмдән бизгәндә лә илдән, хезмәтендән бизеү хатаһыр. Ни генә кисермә, мендән берәү ил ғәмен бозһа, калғандары ла уға бер тиң, тип, кул һелтәп һығымта яһау за хатаһыр...

Яу коралы — булат кылысы, дау коралы — ақыл кылысы. Йөрәктән әйткән һүз — таза, тәрән ақыл һәм илһөйәрлеккә һак билгелер. 1812 йылғы изге дауға ил күтәрелгәндә лә, «Кем ят, ә кем ант», «Кемгә кол кәрәк, ә кемгә — Тыуған ил» тигән һораузарзы аралап бирә ул:

Ай, ант тигән, ант тигән,
Антың йотма, тот, тигән.
Ярлыкамаҫ, ят, тигән,
Ятка анттан кайт, тигән.
Туғанға биргән ак антың
Менер аттай көт, тигән.
Олатайзар дихайға
Мәскәүгә баш әймәгән,
Якла, тип Ак батшаны
Бушка тик ант бирмәгән!..

Ант биреү — башкорт өсөн иң тәүзә үзенә тоғро булыу шарты. Үз һүзенә тоғро булмаһаң — үлем. Йә мин (һүзем), йә үлем — бына ошо тоғролок, иреклек кануны. Әле булһа «йәмин әттем» тигән һүз бар халыкта. «Акһак кола» эпосында был канун ифрат асык әйтелә: үз һүзендә тормаған егетте Акһак кола тибеп үлтерә. Башкалар ант бозғанда ла башкорт антын бозмаған. Шуға ул — тарихта үз изге миссияһын үтәүсә асыл милләт, Уралда якшы уйлы, яңы уйлы Кешене барлыкка килтерер өсөн йәшәгән кеүәтле, тәңре-ле халык! Башкорт халқы үз күңеләнән алда башкалар күңелән күрә белеүе менән башка милләттәрзән алдыңғы. Тик был һызаттың ақылы һәм самаһы булһын! Шуның өсөн дә якшылык кылыу — ирек, яманлык — коллок уға.

Был оран — Байык һүзе — әле лә бик көнүзәк. Сәсэн һүзе — ил һүзе, сәсэн күзе — ил күзе һаман. Бар тыумышы, булмышы менән халык улы, халык сәсэнә Байык Айзарзың рухы күтәрелһен! Ошо максат һақына эшләйһе эштәр зә күп. Мәсәлән, Байык Айзар исемендәге сәсәндәр бәйгеһе ойштороп, юбилейы айһанлы (әгәр 1734 йылда тыуһа, 2009 йылда уға 275 йәш, 1710 йылда тыуһа, 2010 йылда тыууына 300, әгәр 1712 йылда тыуһа, быйыл 295 йыл була) бөтөн республика кимәлендә оло тантаналар үткәрәү изге, хәйерле эш булып ине.

Һүз, көй, бейеү оштаһы, аһыл эйәһе, батыр, мәргән һәм сәсэн ижадын, быуаттар аша Байык исемен, есемен зурлаусылар, тағы бер кат уның мәшһүр рухына алғыш бағышлайык!

Мәхмүт сәсэн, Байыктың рухына тоғро булып, уның йырҙарын, кобайырҙарын башкарып, ишеттереп йөрөгән. Шуға ла алтын аһыл, тарихи факттарзы быуаттар аша ижади еткәргән был мирас — аманат һәм милли руһиәткә кәрәкле оло белем сығанағы ул.

Байык Айзарзы башка сәсәндәрзән айырмалы, үтә данлы иткәнә — мәшһүр «Урал» халык йырын сығарғаны. Урал йыры иң тәү «Йәйләүек», һуңынан «Ете ырыу», унан «Урал» булып киткән (М.Буранғолов. Сәсэн аманаты. Өфө, 1995. 65-се б.). Күпте күргән, күпте белгән, кәзимге кеше түгел, ә аһын руһын, сәсэн кушйөрөгән йөрөткән кеше бәйән итеп сығара ала был юлдарзы:

Атам да һин, Урал, әсәм дә һин,
«Урал!» тиермен гүргә керһәм дә,
Аткайзарға менеп, яу сабырмын
Яулашырға дошман килгәндә!

Үз вазифаһына, унан бигерәк әруахтарға, ғәйре батырҙар эшенә, батырҙар гүренә тоғролокто ла аманат дәрәжәһендә йырза әйтә ала Сәсэн:

Уралкайзан бейек тә, ай, тай булмаһ,
Уралкайзы ла һөймәһ ул булмаһ.
Аткайзарға менеп тә һазак алһам,
Дошмандарға ла унда юл булмаһ.
Күгәрәпкәй ятқан Урал тауы
Атай-олатайзарзың төйәге.
Уралкайын һаклап яуға сапқан
Батырҙарзың ята ла һөйәге...

Ил һаклап башын һалған батырҙарзың һөйәге ятқан Урал — изге һәм тылһымлы, һәм берәү генә, берзән-бер генә, башкорт халқының тыуған ере лә, мәңгелеккә барасак гүре лә ул. Ошондай хистәрзе, бөтөн башкортта ла булған ғәзиз тойғоно бер итеп әйтә алып тел эйәһе Байык була. Мәхмүт сәсэн һәр урында мәшһүр «Урал» йырын Байык сығарғаны һақында әйтеп йырлай (М.Буранғолов. Сәсэн аманаты. Өфө, 1995. 65-се б.).

Мәзәниәт институтын асыу — бик көнүзәк мәсәлә. Башкорттоң баш йырын тулғаған, һүзе, көйө, холко менән башкорт милли һынын үзәндә койған Байык исемен уға биреүзе кәрәкле, тәбиғи тип һанайым. Юғиһә, халык ижадын сәхнәлә башкарыу традицияһы кәсәйгән мәлдә милли сәңгәт профессионалдарын тәрбиәләмәһәк, милли руһыбыз шишмәләре һайығыр.

Салауат районындағы Аркауылдан йырак түгел «Байык кыуағы» һаман да үзәндә касандыр мәшһүр сәсән йәшенеп ятканын әйтеп тора. Байык Айзарзың һәм Мәхмүт сәсәндәң изге кәберзәре лә билдәле. Шуға ла сәсәндәң тыуған ауылында, Салауат районы үзәгәндә һәйкәл асыу һәм урта мәктәпкә уның исемен биреү, кәберзәрендә аят бағышлау, корбан салыу оло сауап булыр ине.

Башкорт халык ақылын һәм рәхмәтле хәтерен Байык исеме һис касан битараф калдырмаҫ. Бөгөнгө көндә лә изге эш, ил эше тип көсөн йәлләмәй йәшәй илһәйер укытыусы һәм тарихсы Искәндәр Миһранов. Ул етәкләгән «Байык Айзар сәсән» мәзәни-ижтимағи ойошмаһы (2006 й.) һәр йыл һайын «Байык йомаһы», «Урал йыры» бәйгеләре ойоштора. Үз сиратымда ошо сараларзы киңәйтеп тәқдим итәм:

1. Мәшһүр сәсәнгә арнап республика күләмәндә «Урал» башкорт халык йыры көнө, «Байык йыйыны», «Байык ижады» тигән конкурстар, балалар һәм өлкәндәр араһында башкорт халык ижады буйынса күп яклы бәйгеләр үткәрәү кәрәкле (сәсәндәр, көйсөләр, бейеүселәр, йырсылар, уксылар ярышы).

2. Башкорт теле һәм әзәбиәте буйынса укыу программаларына «Башкорт сәсән мәктәбе» тигән курс индерергә һәм халык сәңгәте өлгөләрен өйрәнәү, башкарыу һәм пропагандалау йәһәтенән киләсәк быуынды тәрбиәләү системаһын камиллаштырырға (мәктәп һәм юғары укыу йорттары өсөн махсус программалар эшләп).

Тәқдимдәр, уйзар һәм ниәттәр күп. Иң мөһиме — быуаттар буйы үз милли сәңгәтендә, халык ижадында үсешкән, нығынған Башкорт илен тамырзарынан биззәрмәй, традицион мәзәниәт комарткыларының, алтын мирастың бәсән төшөрмәй был заманда ла кәзәр итергә, тоғро булырға тейешлебез. Юғиһә, заман шоу-бизнесында халык сәңгәте яраклаштырыла, ябайлаштырыла, кәзәрһезләнә башланы. Республика мәзәниәте эшендә башкорт халык ижады буйынса профессионалдар һәйбәтләп ылықтырылмау сәбәпле, этник билгеле ижадтың боронғонон, мәңгелекле йөкмәткәһән, үсешәү юлдарын, актуаллеген, заманса мөмкинлектәрен күзаллау, кәзәрләү самалы әлегә. Улай ғына ла түгел, башкорт халык сәңгәтенә «икәнсел», «ауыл сәңгәте», «примитивизм» тип скептик баһалаузар һөзөмтәһендә рәсми сәңгәт әһелдәре тарафынан системалы карарзар за қабул ителмәй, талаптар за куйылмай. Куйылһа ла, асылға тап килмәй. Шул сәбәпле бөтөн донъя, Европа классикаһына хас репертуар башкорттоң оло сәхнәһенән халык ижадын кысырыклай. Артабан иһә милли мәзәниәттә ассимиляция, унификация һағалап кына тора. Бит глобализацияға каршы тороуза замандонъяға ярарға тырышыу түгел, ә үзәң булып калыу, миллилектә һаклау ғына көс була ала.

Милләт үзән мәзәни сәңгәте менән генә бәслә, затлы һәм милли қазанышылы итеп донъяға таныта ала. Шуға күрә халықтан сыққан сәсән, йырау, йырсы, бейеүсә, көйсө ижады — быуындан-быуынға тапшырылырға тейешле изге аманат. Милләттең йәшәү кануны ижады булыуға бәйле. Шул милли ижадты һаклау вазифаһын үтәгән мәзәниәт прогрессив һанала, күптәр араһында берәү була ала.

Билдәләләрзәң билдәләлеге үззәренең ғүмеренән һуң да ижадында дауам итә. Ағымдағы йылдың апрель азағында Өфөлә «Байык Айзар

сәсэн» мезәни-ижтимағи ойошмаһы менән «Салауаттар» якташтар йәмғиәте йыйыны үтте. Байык сәсэн рухына арналғайны ул. Йыйында төп докладсы Искәндәр Миһрановтың сығышы һәр кемде оло эштәргә дәртләндерзе. Байык сәсэн ижадын, тормошон, сәсэнлек оҫталығын өйрәнәү буйынса тәкдимдәр зә яңғыраны:

1. Башкортостан Хөкүмәте ярзамында төрлө ижтимағи ойошмалар менән бергә максатлы биш йыллыҡ мезәни-ағартыу программаһын төзөү.

2. Башкорт дәүләт университетын йәки Башкорт дәүләт педагогия университетын тамамлаусы бер нисә студентты максатлы аспирантураға аспирант итеп алыузы һорау һәм Байык сәсэн ижадын ғилми өйрәнәү.

Ошо тәкдимдәргә карата өҫтәлмә итеп мин шуны ла әйтер инем. Башкорт сәсэн мәктәбе — үсешә барған традицион мезәни күренеш һәм ул йөмһүриәтебеззең тарихи, ижтимағи тормошонда хәл иткес вакиғалар, сәйәси көсөргәнешлектәр һәм дә тантаналар осоронда үзенең ыңғай йогонтоһон ныклы һиззерзе.

Байык сәсэн һыны был мәктәптең төп шәхесе тиһәк тә артыҡ булмаҫ. Шуға ла Байык сәсәндең тыуыуына 275 йыл тулыу уңайынан ижады һәм тормошона арнап ғилми-ғәмәли конференция үткәрәү зә оло эш булып. Хөкүмәткә был тәкдим менән Рәсәй Фәндәр академияһы Өфө ғилми үзәгенең Тарих, тел һәм әзәбиәт институты мөрәжәғәт ите лә инде.

Байык Айзарзың көйсө булығы тураһында ла әйтелде. Миҫал итеп сәсәндең якташтары уның ижады тип һанаған тағы бер халыҡ йырын күрһәтәйек:

Йүрүзәнкәй аша уктар аттым,
Былбыл тигән кошто уяттым.
Ал булмаһа, гөлдәр зә булып,
Бәлки, рәхәт көндәр зә булып.
Һеззең өсөн генә йәндәр аттым,
Булманы шул осор канатым.
Ал булмаһа, гөлдәр зә булып,
Алда рәхәт көндәр зә булып.
Егет кенә булһаң, бик егет бул,
Көмөш куйзыр кайыш йүгәнгә.
Егет кенә булып буйға еткәс,
Кояш булып йәйел йыһанға!

(Тарих, тел һәм әзәбиәт институты. Кулязмалар бүлгә. 2 а, 113, 222-се б.).

Тимәк, профессиональ, композиторзар тикшерһә, улар «Урал», «Тәфтиләү», «Азамат», «Егет кенә булһаң», «Һандуғас» йырзариның көй тәбиғәтен, уртаҡ мелос алымдарын һәм көй идеяһын аса алып, ижадсының һынын мөмкин тиклем тулыраҡ аныклай алып ине.

Һәр яклап байкағанда ла, Байык Айзар — мәшһүр сәсэн, аҡыл әйһәне, халыҡ сәйәсмәне, дипломат, яугир-батыр, аҡһаҡал, көйсө, йырысы булып, башкорт халқының рухи маяғы булып ил хәтерендә һаҡлана. Шуға ла уның хезмәтен, ил ирке өсөн көрәшкән физикәрлеген халыҡка яңынан асыу, данлау дәүәре етте.